

Totes

ROSA MARIA ARRANZOLA

Soc la veu de les Eves
que han crescut sense Adam,
soc la lletra dels setges,
la paraula del plany,

el poema de coure,
la mirada d'aram,
el cor de l'esperança,
el bressol de la panxa.

Soc la Flora Tristán i Alma Mahler, la Indira,
i la dona ferida sota el burka que l'aïlla;
soc la petita etiop carregant cereals
a la terra de còdols, a la terra de fang.

Soc totes les dones de la terra.
Avui soc totes elles
nues, joves i belles,
velles, soles i lletges.
Soc Hipàtia i Pandora i Antígona i Marçal.
Soc Curie, la Marie, i Sissí enamorada
i la Joana sense el seu arc.

Soc qui dona, qui cria,
i qui a l'ombra s'enfila,
qui fa història petita
per escriure la gran.
Soc la màtria callada
que fa segles que avança
dos enrere i tres endavant.

Soc totes les dones de la terra.
Avui soc totes elles
nues, joves i belles,
velles, soles i lletges.
Soc Hipàtia i Pandora i Antígona i Marçal.
Soc Curie, la Marie, i Sissí enamorada
i la Joana sense el seu arc.

Soc el sexe tan dèbil
que a tants mascles us cal.

ARRAZOLA, Rosa Maria (2017): *Buit de Març*. Barcelona: Viena Editorial.